

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА СЪДА

18 юни 1980 година*

„Преюдициално запитване - Адвокатски съвет”

По дело 138/80

(преюдициално запитване, отправено от Conseil de l'Ordre des Avocats à la Cour de Paris)

Jules Borker

1. С решение от 27 май 1980 г., получено в Съда на 9 юни 1980 г., Conseil de l'Ordre des avocats à la Cour de Paris (Адвокатски съвет към Cour de Paris), като се позовава на член 177 от Договора за ЕИО, отправя до Съда преюдициално запитване относно тълкуването на член 59 и последващи от Договора за ЕИО и на Директива 77/249/ЕИО на Съвета от 22 март 1977 г. относно улесняване ефективното упражняване от адвокатите на свободата на предоставяне на услуги (Официален вестник L 78, стр. 17).

2. Във въпросното решение е уточнено, че Jules Borker, член на Парижката адвокатура, е поискал от Conseil de l'Ordre да определи „условията за упражняване на неговата дейност като адвокат чрез предоставяне на услуги пред който и да е съд на дадена държава-членка” след решение на един от основните наказателни състави на Landesgericht Köln (районен съд, Кьолн), с което му е било отказано да се яви пред съда като представител на граждански ищец в наказателното производство. От съдебното досие става ясно, че гражданският ищец е подал жалба пред Oberlandesgericht Köln, и че съдът е потвърдил решението на Landesgericht с решение от 23 януари 1980 г. и е заявил, че Директива 77/249 „не трябва да се счита като съставляваща част на националното законодателство”. При тези обстоятелства Conseil de l'Ordre посочва, че „изглежда целесъобразно, преди да се произнесе с решение по настоящото искане”, да отправи до Съда на Европейските общности, на основание член 177 от Договора, въпрос със следното съдържание:

„Като се вземат предвид разпоредбите на член 59 и последващи от Договора за ЕИО, разглеждани заедно с Директива на Съвета от 22 март 1977 г. за улесняване ефективното упражняване от адвокати на свободата на предоставяне на услуги, и като се вземат предвид тяхното естество, обща схеми и формулировка, тези разпоредби предоставят ли на лицата права, които те да могат да прилагат в съдилищата на дадена държава-членка, и които националните съдилища трябва да защитават, независимо от факта, че държавата-членка, към която директивата е адресирана, не е приела необходимите мерки, за да се съобрази с директивата в рамките на срока, който и е бил разрешен, и може ли даден адвокат от държава-членка по смисъла на член 2 от Директива на Съвета от 22 март 1977 г., който е бил надлежно вписан в адвокатурата на държавата-членка, от която идва, да се

* Език на производството: френски.

позове аргументирано пред съда на приемащата държава-членка, че тази директива има пряко действие, въпреки че тази държава-членка не е приела необходимите мерки, за да се съобрази с упоменатата директива в рамките на срока, разрешен по член 8, с цел упражняването на дейност от адвокат чрез предоставяне на услуги, когато той действително се е явил заедно с адвокат, който практикува в съда на приемащата държава, и на който е било възложено да представлява страните?”

3. Съгласно член 177 от Договора за ЕИО Съдът на ЕО е компетентен да даде преюдициално заключение относно тълкуването на Договора и на актове на институциите на Общността. Във втория параграф на член 177 се добавя следното: „Когато такъв въпрос бъде повдигнат пред даден съд или трибунал на държава-членка, този съд или трибунал, ако прецени, че такова решение по въпроса е необходимо, за да му се даде възможност да се произнесе, може да отправи искане до Съда на ЕО да се произнесе по него с преюдициално заключение.”

4. От тази разпоредба става ясно, че от Съда може само да бъде поискано да даде преюдициално заключение по член 177 от съд или трибунал да се произнесе със съдебно решение по дадено производство. Не такова е положението в настоящия случай, тъй като пред Conseil de l'Ordre няма висящо дело, което той да е длъжен да разгледа по закон, а е отправен установителен иск, свързан със спор между член на адвокатурата и съдилищата или трибуналите на друга държава-членка.

5. Следователно е ясно, че Съдът не е компетентен да даде заключение във връзка с решението, което му е било изпратено от Conseil de l'Ordre des avocats à la Cour de Paris.

6. При тези обстоятелства има основания Съдът да приложи член 92 от Процедурния правилник, изменен на 12 септември 1979 г. (Официален вестник L 238, стр. 1), и да обяви по свой почин, че не е компетентен.

По изложените съображения,

след като изслуша генералния адвокат,

СЪДЪТ,

в състав: г-н Н. Kutscher, председател, г-н А. O'Keefe и г-н А. Touffait, председатели на състав, г-н J. Mertens de Wilmars, г-н P. Pescatore, г-н Lord Mackenzie Stuart и г-н Т. Коорманс, съдии,

генерален адвокат: J.-P. Warner,

секретар: А. Van Houtte,

постанови настоящото

Определение

6198000138 - ЦПР - финализиран

Съдът на Европейските общности не е компетентен да отговори на въпроса, отправен му от Conseil de l'Ordre des avocats à la Cour de Paris с решението му от 27 май 1980 г.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 18 юни 1980 година.

Подписи